

вадимъ по-скоро паритѣ! Почвай, Патилане!

— Не, не щемъ! Не може!

— Насъ ще ни острижатъ а ла гарсонъ, бабо. Патиланъ не знае! (а ла гарсонъ значи, драги ми Смѣхурко, когато бръснартъ нѣкое момиче катъ момче олиже).

Но баба имъ викна:

— Вие какво знайте? Отъ бръснарь по-харно мой Патиланъ стриже! Хайде, Патилане!

И доде се сѣтятъ бабинитѣ внучки, до кожа имъ смѣкнахъ мекитѣ косички. Патиланци сѫщи и тритѣ направихъ. Тѣ една на друга взеха да се смѣятъ. Пѣкъ азъ се изстѣпихъ и гордо добавихъ:

— Тѣй а, патиланки? Патиланъ не знае! „А ла гарсонъ“ що е при моята мода! Отсега нататъкъ тя свѣта ще смае! Навредъ ще се прѣсне и вѣчно ще трае. Моми, момци, булки — всичкитѣ ще каз-